

VOX POPULI

INFORMATIU DEL CENTRE D'ESTUDIS JOVENTUT EUROPA

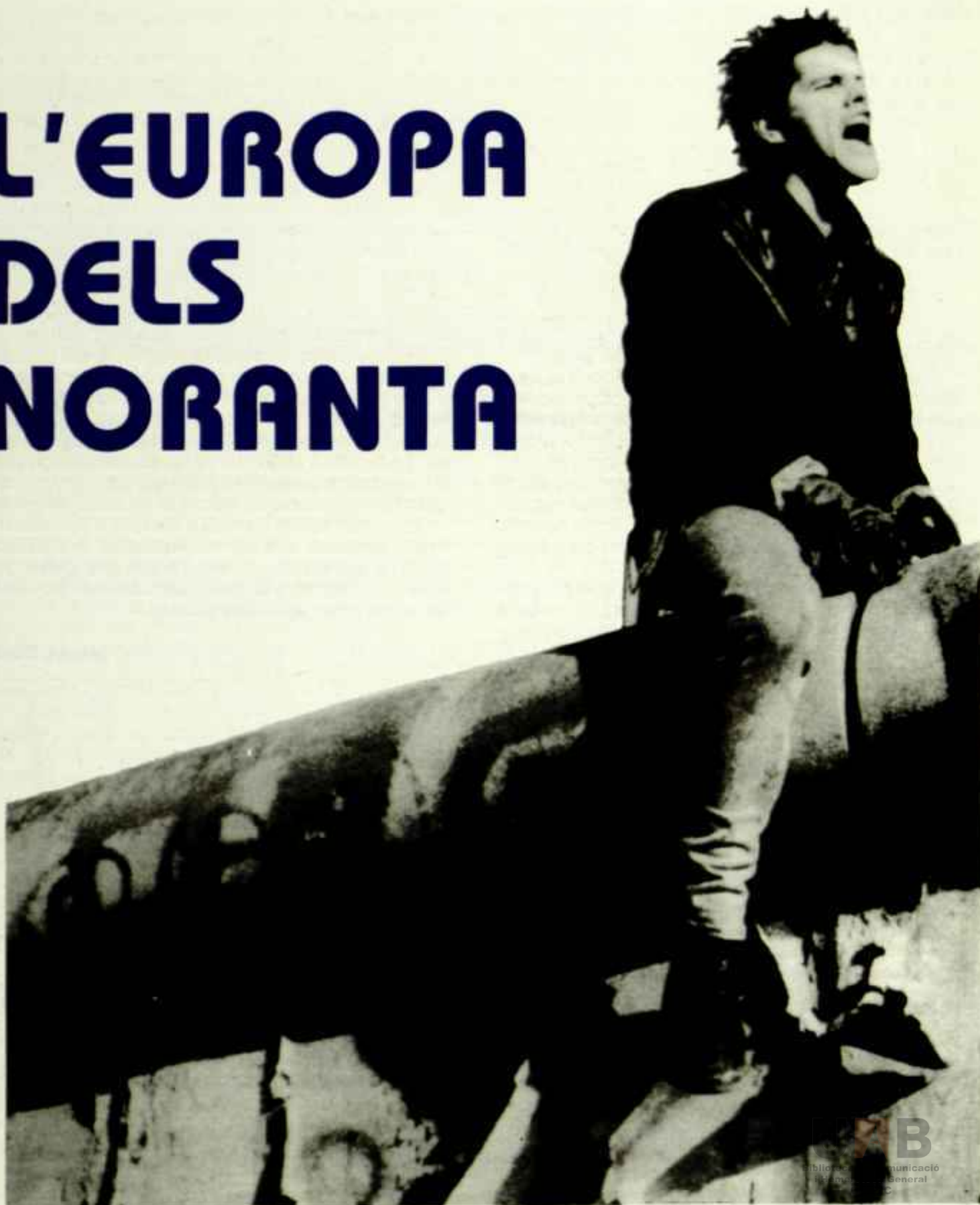
rec. 4704
CEDOC
FONS
A. VILADOT

CEJE

GENER, 1990

Núm. 1

L'EUROPA DELS NORANTA

Un pas més

L'aparició d'aquest butlletí divulgatiu sobre les activitats del CEJE ha de ser considerada com un pas més.

Un pas més en el camí d'expansió de la nostra entitat, un pas més en l'intent de connectar i informar el millor possible els nostres socis per a donar a conèixer no només el que fem, sinó també el que pensem.

Com tots sabeu el CENTRE D'ESTUDIS JOVENTUT EUROPA va nèixer a finals del 1985, en portes de l'adhesió d'Espanya a la Comunitat Europea i en un moment en què semblava especialment important treballar per fer que els joves coneguessim i en interessés per la realitat europea. Per expandir, en definitiva, l'europeisme. Catalunya sempre havia estat a la primera línia dels que creien en la necessitat de crear una unió europea i el fet que aquest sigui, encara avui, un projecte de futur, feia imprescindible la participació activa del major nombre possible de joves.

Des d'aquella data el CEJE ha anat fent la seva feina. Al principi amb ritme i mitjans molt modestos. Darrerament amb una mica més d'empenta. Al llarg d'aquests anys hem organitzat conferències, debats, jornades... visites a institucions, viatges a les seus dels òrgans de la Comunitat Europea, intercanvis juvenils amb entitats d'altres països de la Comunitat... i fins i tot hem donat beques i ajuts econòmics que han permès a alguns joves dur endavant els seus projectes.

Des de feia temps, però, ens preocupava la necessitat de resoldre una mancança: la creació d'un canal d'informació periòdic entre els membres del CEJE i entre aquests i «l'exterior». Un butl-

letí que recollís les nostres activitats i sobretot les nostres idees, que expliqués què fem i què pensem. Amb la publicació del número que ara tens a les mans cobrim doncs un altre dels nostres objectius.

Ara només cal que l'utilitzis de la millor manera, és a dir, participant de forma activa: llegint el seu contingut, però també col·laborant-hi en la seva redacció: escrivint, participant de les activitats que anem fent, difonent la nostra feina entre tots aquells als qui hi pugui interessar...

Avui més que mai Europa està de moda. Els esdeveniments vertiginosos i quasi increïbles que en aquests moments s'estan produint a l'Europa de l'Est ens demostren que hem recorregut molt camí però també que encara hi ha molt per fer. Els ciutadans de països com la R.D.A., Txecoslovàquia, Polònia i Hongria tenen en el seu punt de mira la realitat comunitària. L'existència d'una organització supranacional que al llarg de més de trenta anys ha significat pau i progrés per un grup d'Estats d'Europa occidental és un exemple clar. Però a la vegada la nova realitat d'una Europa on la frontera est-oest comença a desdibuixar-se ens obliga també a refermar el compromís comunitari i sobretot a començar a pensar en quina forma haurà d'estructurar-se l'Europa de finals de segle.

Qüestions velles i noves a les quals haurem de donar resposta tots els ciutadans de la Comunitat, molt especialment els qui ara són joves. Temes que hauran d'ocupar, lògicament, una part de les nostres activitats futures.

Jaume Duch

SUMARI

Un pas més, Jaume Duch	2
Sopa de lletres	2
El CEJE torna la visita dels italians, Alicia Giménez	3
Europa a debat, Miquel Simón	4
Alemanya - Europa	5
Suïsa. La gran desconeguda, Nicola Felder	6
Activitats en perspectiva	8
Què és el CEJE	8

SOPA DE LLETRES

DFGTEUGANEFOCUYRHNMBB
MYGLOPDIORTYGYTJJHGJJ
SUMHBNOESLONDRASOIKOJ
AQFCXFMADRIDGSUOFFNOK
LWCFXFCFFANFEDUBLINGN
EIWTPARISTORUGFFMBMHC
SZSFNNOBNEJLTHHGEJIL
UQDBGUMIUNYILGMFGGXIO
RZXVOVAGOAEERJJKJJKKUN
BQGFBANLMSLKJNAYAH-AL

Troba les 12 capitals dels
Estats de la Comunitat Europea
i Hemeroteca General
CEDOC

EL CEJE TORNA LA VISITA DELS ITALIANS

més ens va sorprendre va ser saber que els monjos dels monestirs d'aquestes muntanyes, ja als segles XI i XII tenien una política de repoblació forestal i de protecció del medi ambient que encara ara és eguida per la població i les autoritats locals. La visita pràctica es completà amb una exposició dels enginyers agrònoms de la Comunitat Montana, que ens explicaren els efectes de la contaminació ambiental —especialment la pluja àcida— i els sistemes de protecció i recuperació de la massa forestal, formada principalment per avet blanc i fagedes. Tos ens vàrem adonar de l'especial interès que les autoritats locals tenen per preservar aquests boscos, una font de riquesa de la qual encara hi viu molta gent, i per això no ens va sorprendre saber que són molts els experts que visiten el Casentino per conèixer, i copiar, la feina que allà s'està fent.

Un matí el vem dedicar a visitar la població de Castiglion Fiorentino i a conèixer la feina que fan el regidor de joventut i el seu equip de joves, cosa que va ser especialment interessant, doncs és un dels pocs casos a tot Itàlia on els joves tenen la possibilitat

Els dies 4 a 11 de novembre una delegació de 10 membres del CEJE anà a Arezzo per participar en l'intercanvi bilateral que la nostra associació té amb el CIRCOLO VERSO L'EUROPA. Es tractava de tornar la visita que ells van fer a Barcelona el passat mes d'abril.

La major part d'activitats realitzades tenien com a punt en comú un dels dos temes de la trobada: la protecció del medi ambient i l'atur juvenil. A més, vàrem tenir l'oportunitat de visitar diverses institucions italianes i conèixer ciutats com Roma, Florència, Assisi, Norcia o la mateixa Arezzo.

D'entre les activitats institucionals destacaren la visita al Senat italià, on assistirem a una sessió plenària i ens rebé el vicepresident De Giuseppe, una reunió de treball al Parlament de la Regió Toscana, una recepció per part de l'Alcalde d'Arezzo i la visita a la ciutat de Norcia, on va nèixer Sant Benet, que des de fa 25 anys és considerat com a patró d'Europa. L'alcalde de Norcia ens atorgà a tots la «Carta de Ciutadania Europea», un diploma que es dona als estrangers que visiten la ciutat.

La qüestió de l'atur juvenil, i en general tot el que ens calia saber sobre el món laboral a la província d'Arezzo, van ser els

temes tractats en una reunió amb dirigents del sindicat CISL. Va ser una trobada molt interessant i el diàleg molt viu, especialment en tractar els problemes de desocupació de la població femenina. També es van tornar a tocar aquests temes a la trobada al Parlament de la Toscana, amb un dels diputats i amb diversos funcionaris de la institució.

El tema del medi ambient ens ocupà sobretot el dia que vem anar a visitar la Comunitat Montana del Casentino, una comarca coberta per uns boscos antiquíssims i de gran bellesa. El que

de decidir les activitats del municipi. Com a resultat d'aquesta trobada, molt cordial i molt poc oficial, va sorgir l'idea de fer intercanvis de joves entre el CEJE i l'Ajuntament de la vila, aprofitant les instal·lacions i recursos de una residència que hostatja estudiants de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Texas. Una idea que possiblement començarem a estudiar seriosament en els propers dies.

De la resta d'activitats desenvolupades al llarg de la setmana, que van ser realment moltes

i variades, vull esmentar també la participació del local d'Arezzo i el dinar que ens va oferir l'oficina de Roma de la Comissió de la Comunitat Europea.

Finalment, i com tothom pot imaginar, el viatge va servir també per fer força turisme i sobretot per tornar a veure, o conèixer, a vells i nous amics del Circolo verso l'Europa. Vam tenir oportunitat d'admirar la monumentalitat de Roma i Florència, els nuclis mitjvals de ciutats com Norcia i Cortona i les obres d'arts de les esglésies d'Assisi

i Arezzo. També vem compartir les hores lliures (poques i tard) amb els joves del Circolo, coneixent per tant de quina forma es diverteixen.

Valoració final: una setmana «a tope», plena d'activitats i molt profitosa per a tots. Gràcies a la voluntat i el treball dels membres del Circolo i, molt especialment, d'en Donato Palarchi, el seu President.

Alicia Giménez

EUROPA A DEBAT

Avui podem afirmar que els fets esdevinguts en aquest continent l'any 1.989 passaran a la Història, el que encara ignorem es com hi passaran, poden passar-hi com un període d'inflexió en que s'ha dissolt un imperi sense cap tipus d'agressió armada, cosa insòlita però no inèdita al llarg de la història de les civilitzacions. Però també pot succeir que l'any 1.989 escaigui l'inici d'un nou ordre europeu, absolutament novedós, un nou ordre que tingui com a principal objectiu l'assolir la major qualitat de vida possible pels seus ciutadans sense antagonismes militars ni ideològics, un marc de convivència vàlid per a tothom. Tot això i més, en un espai geogràfic farcit de diferents ètnies i religions, climes i tradicions, nivells de consum i bagatges històrics, regions naturals i estats antinaturals. Tots aquests factors, ahir motiu de litigi, avui principal actiu d'un patrimoni comú que és Europa.

El Pacte de Varsòvia i l'OTAN, fins fa pocs mesos, mecanisme d'autoprotecció, eines per a legitimar les polítiques més reaccionàries i antisocials, porten camí de reduir-se a innocents conductes per a canalitzar les noves fórmules i models de convivència d'aquest nou ordre europeu.

Evidentment un paisatge idíl·lic no exempt de dificultats: Els egoismes i recels de diversos països occidentals al advertir la perduda definitiva de protagonisme en el «teatre» geo-estratègic mundial. La política internacional, habitualment barroera, dels Estats Units d'Amèrica. El grau de sensibilitat que demostrarà Japó en aquest procés d'adequació. El desequilibri econòmic mundial, agreujat pel deute extern de moltes nacions. Són qüestions que amenacen aquest assaig fabulós que és l'edificació de la nova-vella Europa.

Els joves com a protagonistes del present però no responsables de les desgràcies del passat, tenim l'oportunitat de fer quelcom més que

filosofar o queixar-nos enfront els problemes de l'Europa del futur, possiblement ens trobem en l'etapa més bonica i apassionant d'aquest segle. Nosaltres hi tenim molt a dir.

Miquel Simón

ALEMANYA - EUROPA

Els esdeveniments que en els darrers temps viuen la pràctica totalitat dels Estats d'Europa central i de l'Estat tindrà repercussions importants en la futura evolució de la Comunitat Europea. La primera i més clara, però, ja s'ha produït: es tracta de la qüestió de la possible reunificació dels dos estats alemanys en un sol, qüestió que ha fet córrer molts rius de tinta en els darrers dies i encara desperta les suspicàcies, sino la por, d'alguns dirigents i ciutadans de l'Europa occidental, preocupats pel que podria significar el renaixement d'una «Gran Alemanya».

Una reunificació de les actuals RFA i RDA feta de forma «clàssica» comportaria modificacions molt importants del mapa polític i geoestratègic mundial, doncs lògicament un dels dos Estats desapareixeria (o tots dos alhora), de forma que es modificaria l'equilibri de forces OTAN-Pacte de Varsovia i obligaria a modificar els límits territorials de la Comunitat Europea. Ningú, d'entre els dirigents polítics europeus, veu factible aquest tipus de reunificació, fins el punt que molts no volen ni tant sols utilitzar aquesta paraula. A la vegada, lògicament, no s'atreveixen a negar el dret dels alemanys, del poble alemany, a autodeterminar-se i per tant, a dur a la pràctica el dret a constituir-se novament en un sol Estat alemany. Com solucionar, doncs, aquesta aparent contradicció?

Sense desentonar de les posicions expressades per dirigents comunitaris com François Mitterrand el canceller federal alemany Helmut Kohl ha fet públic un «Decàleg» sobre l'agrupament RFA-RDA que confirma el que la majoria esperaven: inscriure aquest procés en el marc més ampli de la construcció europea (CEE) i de les relacions Est-Oest. De forma lenta però imparable els dos Estats alemanys anirien coordinant-se en les polítiques fonamentals però mantenint cadascun les seves competències i sobirania. A llarg plaç aquesta coordinació hauria de permetre que en una futura ampliació de la Comunitat Europea la RDA n'esdevingués membre. A mida que aquesta Comunitat s'apropés al seu objectiu final, assolir la Unió Europea, la separació RFA-RDA s'aniria fent més artificial i més difícil de notar. En la pràctica, tots els ciutadans alemanys, a una i altra banda de l'Elba, tindrien els mateixos drets i serien governats d'una mateixa manera.

En definitiva, a mida que Europa s'uneixi s'uniran també les dues Alemanyes. D'aquesta forma s'evita trencar de manera perillosa amb les actuals estructures europees i mundials i es torna a donar a la Comunitat Europea un dels valors principals per la qual es constituï l'any 1951: superar l'Europa de les dues guerres mundials, evitar nous possibles enfrontaments i unir els europeus en una proposta comuna de llibertat, progrés i respecte dels drets humans.

EL «DECÀLEG» DEL CANCELLER HELMUT KOHL

1. El Govern federal està disposat a ajudar de forma concreta i immediata a la R.D.A.
2. La RFA continuarà, fins com ara, amb la seva cooperació amb la RDA en tots els sectors.
3. L'ajut federal s'ampliarà generosament si es produeix «un canvi fonamental i irreversible» en el sistema polític i econòmic de la RDA, amb una modificació de la Constitució y una nova llei electoral.
4. La RFA està disposada a reprendre la idea d'una comunitat contractual proposada pel Primer ministre germano-oriental, Hans Modrow, que contempla la creació d'institucions comunes.
5. La RFA està disposada a posar en peu estructures confederals entre els dos Estats amb l'objecte «de crear a continuació una confederació». Caldria comptar amb l'assistència d'un govern legitimat per les urnes a la RDA.
6. El desenvolupament de les relacions interalemanes queda inscrit dins del procés global europeu i dins de les relacions Est-Oest.
7. La força d'atracció i d'expansió de la Comunitat Europea romandrà com una constant de desenvolupament del conjunt d'Europa. La CE no ha d'aturar-se a l'Elba, ans convertir-se en el fonament d'una vertadera unificació europea global.
8. La CSCE continuarà essent el pilar d'aquesta arquitectura global europea.
9. La superació de la divisió d'Europa i d'Alemanya exigeix passes ràpides i amples en el sector del desarmament i del control d'armaments.
10. Amb aquesta política global anem cap a la creació d'una situació de pau a Europa dins la qual el poble alemany pot trobar la seva unitat per a l'autodeterminació. La reunificació alemanya és un objectiu polític del Govern federal.

SUISSA, LA GRAN

És realment difícil en poques ratlles donar una imatge coherent i completa d'allò que és Suïssa. Per fer això tractaré alguns punts que crec que són importants de la història de Suïssa, i particularment fixant-me en els anys 1848/1874. I així després presentaré en grans línies les particularitats del sistema jurídic suís.

Amb la Constitució Federal del 1848 Suïssa després d'ésser una República esdevé un Estat federal, el que vol dir sobre tot que les decisions adoptades per tota la Confederació amb la majoria dels vots vinculaven a les minories restants i que els cantons cedien una part de les seves competències sobiranes a la Confederació (en particular en matèria d'affers estrangers i també gran part en matèria militar).

Els cantons, en canvi, mantenen les competències més importants en el sector del dret (el primer codi civil federal data de l'1 de gener de 1912) en el sector de l'escola, l'instrucció i de la Església, així mateix en el camp social.

L'òrgue legislatiu de l'Estat federal és l'Assemblea Federal que segueix l'estructura i la distribució de les competències dels EUA. L'Assemblea Federal es compon de dues càmeres: El Consell Nacional, representant del poble (un escó cada 20.000 habitants, això significava en aquell temps 111 diputats). Els cantons eren representats pel Consell dels Estats, dos consellers per cantó el que volia dir 44 en total. El Consell Nacional s'escollia pel sistema majoritari i era principalment liberal/radical, això deixà inútils a les minories que de fet no tenien res més per imposar. Pel poder executiu, el Consell Federal, mancaven models externs. Cadascun dels set membres del Consell Federal dirigia un departament i al principi s'ocupava personalment

també de l'administració del mateix Consell Federal. El govern que representava la totalitat tenia responsabilitat solidària en totes les decisions adoptades i això en virtut del principi de la col·legialitat. El Consell Federal s'escollia per un trienni (avui per quatre anys) per l'Assemblea Federal. Fins el 1891 tots els 7 Consellers federals pertanyien a l'àrea liberal de la Suïsa alemanya.

Sota la Constitució del 1848 la Confederació esdevingué una democràcia representativa: el ciutadà podia votar les revisions constitucionals i escollir els propis representants. Als Cantons, des d'avans dels anys 40, els drets cívics anaven assumint cada vegada més importància.

S'arribava fins el referèndum en contra de les lleis (fins i tot contra els projectes financers) el dret d'iniciativa i el dret de destituir el Gran Consell (òrgue legislatiu cantonal). En aquest entorn, la classe mitjana rural avançà en els anys 70 adoptant un comportament contra la burgesia de les capitals. Sovint aquestes reivindicacions eren acompanyades per situacions polític-socials; per exemple la promulgació de la llei «sobre les fabriques» senyal d'una industrialització en augment en vastes regions del país. Aquesta marxa envers una democràcia representativa en els cantons, es va difundir necessàriament per tota la Confederació.

El primer projecte de revisió total de la Constitució suïssa fallà en el 1872, a causa dels cantons catòlics de la Suïsa central i dels protestants romandes. Un segon projecte que tenia més en compte el federalisme, va ésser acceptat sobre tot pels suïssos francesos (protestants) per les seves severes normes contra els jesuïtes (disposicions abrogades solament en el 1973) i sobre la fundació de nous convents. D'aquesta forma la Constitució

fou acceptada en el 1874. En quant als drets democràtics aquesta introduïa el referèndum legislatiu facultatiu seguit, després, en la Constitució del 1891 per la iniciativa popular i per les revisions parcials de la Constitució federal.

Diferents però són les modificacions aportades a la Constitució federal en aquests 115 anys de vida. Fonamentalment 3 són els principis que estan a la base de la Constitució suïssa: 1) **Principi democràtic** (el poble exerceix el poder sobirà), 2) el **principi liberal** (garantia de les llibertats individuals) i 3) el **principi federatiu** (Suïssa és una federació d'estats). Al 1973 el Consell Federal decidí d'elaborar un projecte de revisió de la Constitució. Aquesta tasca s'ecarregà a una comissió d'experts sota la presidència del que aleshores era el President Federal Kurt Furgler (demòcrata-cristià).

Confederació-Cantó-Municipi a la Constitució actual. Cadascú d'aquests tres nivells gaudeix d'una notable autonomia.

La Confederació en la seva activitat d'estat té dos tipus de personalitat. Els ciutadans per una banda i els cantons per l'altre. L'Art. 3 de la C. Federal estableix les normes de la divisió de competències entre la Confederació i els cantons. En virtut d'aquest article els cantons exerceixen totes les competències que no son explícitament de la autoritat federal. En qualsevol cas la confederació fa la major part de les lleis i els cantons les apliquen. Això correspon a la convicció que es deu acceptar la unificació mitjançant lleis federals.

Pel que respecta més directament als cantons la C. Federal parla de 23 cantons sobirans tres dels quals: Untervald, Appenzello i Basilea estan subdividits cadascun en dos semi-cantons per això, la confederació resulta en realitat composta de 26 cantons.

DESCONEGUDA

Els cantons són entitats administratives autònomes en l'Estat federal, tenen una Constitució pròpia, jurisdicció i legislació pròpia, sobirania financiera i de policia. Tot dins els límits del dret federal. Cada cantó té un parlament electe pel mateix poble (normalment segons el sistema proporcional). Contrariament al que succeeix a nivell federal, els executius cantonals són elegits directament pel poble. A més del poder legislatiu i executiu els Cantons tenen també un poder judicial propi. El que

s'anomena el quart poder: l'administració federal, segons el principi federal, es compon de les 26 administracions cantonals.

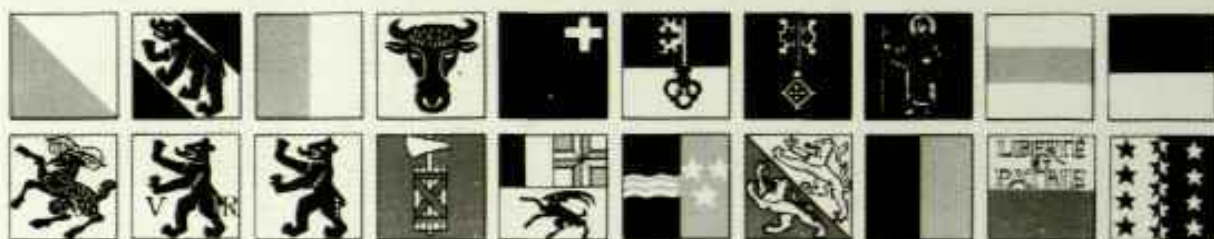
El municipi és una corporació pública que assumeix certes competències sota la pròpia responsabilitat. El municipi és històricament a la base del desenvolupament de l'estat suís, doncs d'aquests es fondàren en la vella confederació els cantons independents.

Avui és el Municipi el que exerceix les funcions polítiques, cada municipi deu per això, ga-

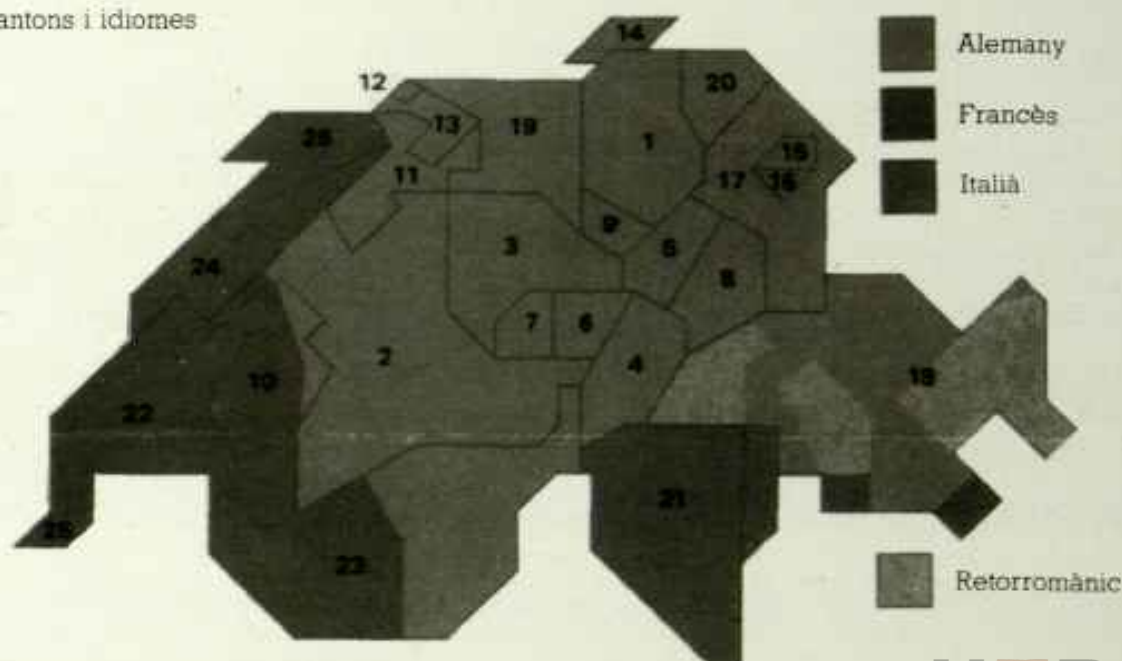
rantir a cada ciutadà suís l'exercici dels drets polítics en el seu lloc de residència. Sempre segons el principi federal cada municipi té la seva constitució, un govern (Consell Municipal, el legislatiu; municipi l'executiu) i la seva administració.

Es aquest el preu del federalisme, de tal manera hom té una completa panoràmica de l'Estat i el poder estatal resta més a prop del ciutadà.

Nicola Felder
CEJE - Lugano

Cantons i idiomes

Escuts de
Suïssa i dels seus
26 cantons

1 Zurich
2 Berna
3 Lucerna
4 Uri
5 Schwyz

6 Nidwalden
7 Obwalden
8 Glarus
9 Zug
10 Friburgo

11 Solothurn
12 Basilea ciutat
13 Basilea campina
14 Schaffhausen

15 Appenzell
Rodas Exteriors
16 Appenzell
Rodas Interiors

17 St. Gall
18 Grisons
19 Argovia
20 Turgovia
21 Ticino
22 Vaud
23 Valais
24 Neuchâtel
25 Ginebra
26 Jura

ACTIVITATS EN PERSPECTIVA

GENER

- * Assemblea ordinària
- * Sopar del nou any

FEBRER

- * Inici del Seminari sobre les Comunitats Europees (CEJE-PCPE)

MARÇ

- * Seminari sobre les Comunitats Europees
- * Viatge a les seues comunitaries

ABRIL

- * Intercanvi amb el «Circolo Verso l'Europa» (Arezzo)
- * Intercanvi amb «Junge Europa» de Baviera (RFA)

INFORMACIÓ

OPOSICIÓ GENERAL PER TRADUCTORS DEL PARLAMENT EUROPEU

El Parlament Europeu convoca una oposició general per constituir una llista de reserva pel reclutament de traductors-traductores de llengua espanyola.

Els candidats han de posseir la formació universitària adequada (en llengües, ciències polítiques, dret, economia, etc...) o bé experiència professional de traducció de cinc anys.

Es tracta de traducció a l'espanyol des del danès, o l'alemany, o el grec o el neerlandès i des d'una altra llengua de la Comunitat.

Per a més informació cal llegir la convocatòria al D.O.C.E. núm. C 322 de 23 de desembre del 1988 o trucar a l'Oficina del Parlament Europeu a Madrid, telèfon (91) 429 33 52.

Edat màxima del candidat: 40 anys.

Lloc de treball: Luxemburg, Estrasburg i Brussel·les.

Data màxima per a la presentació de candidatures: 19 de febrer del 1990.

NOTA: Al CEJE també tenim més informació.

QUÈ ÉS EL CEJE

El **Centre d'Estudis Joventut-Europa** és una associació dedicada a la difusió dels ideals europeïstes entre els joves de Catalunya, a donar a conèixer les institucions comunitàries i a treballar per aconseguir que la Comunitat Europea arribi a ésser una veritable unió dels pobles d'Europa.

Amb aquestes finalitats, **Joventut-Europa** durà a terme un programa fonamental en cinc punts:

- Facilitar la participació dels joves catalans en totes aquelles activitats que, organitzades per la Comunitat Europea, institucions o entitats europeïstes, fomentin el coneixement de la realitat europea i la consecució de la seva unitat.
- Ajudar les institucions a difondre entre els joves els ideals europeïstes i la defensa dels Drets Humans, com a punt de partida per la construcció d'una Europa més justa i solidària.
- Desenvolupar activitats relacionades amb aquests objectius i programes d'intercanvi amb entitats i grups de joves de la resta d'Europa que tinguin aquestes preocupacions i fites.
- Organitzar periòdicament seminaris, conferències i actes formatius o divulgatius.
- Facilitar informació sobre beques i ajuts per a joves estudiants i treballadors interessats en qualsevol matèria pròpia de la Comunitat Europea.

Els **socis del Centre d'Estudis Joventut-Europa** tenen dret a participar en totes les activitats que aquest organitzi, a formar part dels grups de treball que es constitueixin, a rebre periòdicament informació d'interès i a participar en els intercanvis juvenils de formació que puguin realitzar-se.

CENTRE D'ESTUDIS

Butlletí Informatiu: «Vox Populi»
Coordinació: Miquel Simón

CEJE, carrer Mallorca, 296, 1r.
E - 08037 Barcelona
Telèfon: (93) 257 28 30

Si voleu més informació sobre les nostres activitats o sobre la possibilitat de fer-vos socis, feu-nos arribar aquesta butlleta, omplint-la amb les vostres dades:

Nom i cognoms _____

Adreça _____

Localitat _____

Telèfon _____

Observacions _____

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC